

Η «σχεδία» και οι στραβοτιμονιές στην πόλη

Κάνουμε στραβοτιμονιές στην πόλη, σώζουμε το φλερτ από το απόσπασμα, βιώνουμε την ευλογία του ξένου, απολαμβάνουμε το φως της απόλυτης αγάπης, κρατούμε το όραμα αθάνατο, σιδερώνουμε μαζί με τον Όργουελ, καταφεύγουμε σε μία κιβωτό από κοράλια.

Αυτά και άλλα πολλά μόνο στη «σχεδία» Νοεμβρίου 2019 (τεύχος #75).

Από την Τετάρτη 30 Οκτωβρίου στους δρόμους της πόλης.

Έκαναν την εμφάνισή τους το Σεπτέμβριο του 2017 στην Καλιφόρνια και μέσα σε μόλις δύο χρόνια κατέκτησαν τον πλανήτη. Ωστόσο, τούτη η εμφάνισή τους στις ζωές μας κάθε άλλο παρά καθολικής αποδοχής έτυχε, ακόμη και μεταξύ της δεξαμενής ανθρώπων που είναι ένθερμοι υποστηρικτές των εναλλακτικών, πιο φιλικών προς το περιβάλλον, μορφών μετακίνησης. Πολλοί είναι εκείνοι που έχουν υιοθετήσει τα πατίνια ως ένα ευέλικτο, οικονομικό μέσο μετακίνησης και, φυσικά, φιλικό προς το περιβάλλον, αλλά εξίσου σημαντική είναι η μερίδα ανθρώπων που τα θεωρούν έναν ακόμα πονοκέφαλο στην ήδη χασομική κυκλοφοριακή ζωή της πόλης, αφού τα πρώτα προβλήματα από τη χρήση τους δεν άργησαν να φανούν: e-scooter που τα οδηγούν στα πεζοδρόμια, οδήγηση μετά από κατανάλωση αλκοόλ, κίνηση στην αντίθετη λωρίδα κυκλοφορίας, στάθμευση σε ακατάλληλα μέρη. Τελικά, τι έχει πάει λάθος και τι πρέπει να γίνει; Είναι το φάκελο των ηλεκτρικών πατινιών που ανοίγει η «σχεδία» σε ένα εκτενές της ρεπορτάζ με τίτλο «Στραβοτιμονιές στην πόλη».

«Το φλερτ στο απόσπασμα». Σε όλο και περισσότερες χώρες το «καμάκι» έχει πια ποινικοποιηθεί, πυροδοτώντας έναν ευρύ διάλογο για τα όρια στις έμφυλες σχέσεις, το τι συνιστά παρενόχληση, αλλά και τη γυναικεία αυτοδιάθεση. «Οι άνθρωποι, πλέον, είναι πιο εύκολα θιγόμενοι και λιγότερο αυθόρμητοι. Ο πουριτανισμός τονίζει την ανάγκη για προστασία. Ο νομοθέτης οφείλει να προστατεύσει τις γυναίκες. Ένα σφύριγμα, πλέον, μεταφράζεται διαφορετικά σε σχέση με το παρελθόν. Περιέχει το μήνυμα ότι ο άντρας σφυρίζει σε μια γυναίκα σαν να σφυρίζει σε ένα σκύλο, άρα είναι υποτιμητικό», σημειώνει ο κ. Ασκητή, πρόεδρος του Ινστιτούτου Ψυχικής και Σεξουαλικής Υγείας. Την παράμετρο την εκπαίδευσης αναδεικνύει, από την πλευρά του, ο Ηλίας Γεροντόπουλος: «Ο μόνος τρόπος να μην έχεις παρενοχλήσεις στο δρόμο, είναι να μεγαλώσεις παιδιά που δεν θα θέλουν να παρενοχλήσουν. Να διαμορφώσεις γιους που θα ξέρουν ότι μαγκιά είναι να σέβονται κάθε γυναίκα, όπως την αδερφή τους. Φτιάξε μια κοινωνία μορφωμένων ανθρώπων, κι εκείνη θα πετάξει τέτοιες συμπεριφορές στα σκουπίδια από μόνη της».

«Η ευλογία του ξένου». Η μετανάστευση ούτε εισβολή είναι, ούτε πλήγη, ούτε κατάρα,

μα απαραίτητη προϋπόθεση για την οικονομική ανάπτυξη, την κοινωνική συνοχή, αλλά και την κατανόηση του κόσμου όλου. «Η παρουσία των μεταναστών στη χώρα μας τους στη χώρα μας είχε ως αποτέλεσμα μια αυξημένη ζήτηση που οδήγησε στη δημιουργία 100 έως και 125 χιλιάδων νέων θέσεων απασχόλησης, εκ των οποίων 85 με 100 χιλιάδες ήταν θέσεις απασχόλησης για έλληνες εργαζόμενους», φέρνει στην επιφάνεια ο κ. Σταύρος Ζωγραφάκης τη σύνδεση της μετανάστευσης με την οικονομική ανάπτυξη της χώρας μας τις δεκαετίες του 1990 και του 2000. «Πολλές αναπτυγμένες χώρες καταπολεμούν την παράνομη μετανάστευση, διοχετεύοντας αυξημένους πόρους στον έλεγχο των συνόρων. Θα πρέπει, αντιθέτως, να διευκολύνουν τη νόμιμη μετανάστευση, να υιοθετήσουν διαδικασίες νομιμοποίησης. Μια μελέτη, μάλιστα, που είχε παραγγείλει ο δήμαρχος του Λονδίνου κατέληγε στο συμπέρασμα πως αν νομιμοποιούνταν οι περίπου 618.000 παράνομοι μετανάστες της Βρετανίας, το καθαρό όφελος για τη βρετανική οικονομία θα έφτανε τα τρία δισεκατομμύρια λίρες», υπογραμμίζει ο κ. Γκόλντιν, διευθυντής της Σχολής Μάρτιν του Πανεπιστημίου της Οξφόρδης.

«Το φως της απόλυτης αγάπης». Ένας διακεκριμένος ηθοποιός μιλάει στη «σχεδία» για τον Ιονέσκο, την ανάγκη αποδέσμευσης από την τεχνολογική εξάρτηση, την απουσία πνευματικότητας στον καιρό μας, τον πόνο που κρύβει η δημιουργία, καθώς και τη λυτρωτική καλλιέργεια της πίστης. «Η κατάθλιψη λένε ότι είναι το περίσσειμα αγάπης που δεν διοχετεύεται κάπου. Επομένως, για έναν άνθρωπο που δεν έχει βρει τον τρόπο να ισορροπεί τα πράγματα, η κατάθλιψη είναι μια φυσιολογική κατάσταση», σημειώνει, μεταξύ άλλων, στη «σχεδία» ο Άρης Σερβετάλης.

«Σιδερώνοντας με τον Όργουελ». Μια σπουδαία канаδή συγγραφέας, άρτι βραβευθείσα με το Booker, περιγράφει τη διαδρομή της από τους διαγωνισμούς οικοκυρικών στις σελίδες των μυθιστορημάτων, αλλά και το όνειρό της για ένα ταξίδι στην Αρκτική. «Αυτό που μου δίνει ζωντάνια κάθε πρωί είναι να προσβλέπω σε αυτά που θα φέρει το μέλλον. Περνάμε πολύ χρόνο αναπολώντας το παρελθόν», λέει στη συνέντευξή της η 80χρονη πια Μάργκαρετ Άτγουντ.

«Το όραμα είναι αθάνατο». Ένας ακατάβλητος σκηνοθέτης μάς ταξιδεύει σε μια ταινία στο χαρτί, εξηγεί γιατί τα δέκα πρώτα χρόνια της ζωής του δεν τα ξέχασε ποτέ, αλλά και γιατί παραμένει κομμουνιστής, παρά τη μετατροπή του οράματος σε τραγωδία. «Ένα από τα πιο δημιουργικά πράγματα που μπορεί να ενσπείρει κάποιος σε ένα νέο παιδί είναι το σαράκι της αμφιβολίας. Αυτό είναι η βάση της δημιουργικής σκέψης, αγγίζει τα όρια της φιλοσοφίας», τονίζει, ανάμεσα σε άλλα, στη συνέντευξή του στη «σχεδία» ο Φώτος Λαμπρινός.

«Μία κιβωτός από κοράλια». Η δημιουργία πλωτών πόλεων προτάσσεται ως σανίδα σωτηρίας για τους κατοίκους των νησιών του Ειρηνικού, τα πρώτα που θα εξαφανιστούν από την άνοδο της στάθμης των ωκεανών. Η βασική μονάδα αυτών των «συναρμολογούμενων» πόλεων θα είναι το «χωριό», μια πλωτή πλατφόρμα 15 στρεμμάτων που θα φιλοξενεί επταώροφα κτίρια τα οποία θα μπορούν να στεγάσουν 300 κατοίκους.

«Ο αγώνας που έγινε λατρεία». Η χαρά του τρεξίματος, κάποιες φορές, μπορεί να μετριαστεί από συμπεριφορές και σχόλια, ειδικά αν είσαι γυναίκα. Η απάντηση είναι να συνεχίζουμε ακάθεκτοι στις διαδρομές μας. Μια έρευνα που είχε γίνει στις ΗΠΑ κατέδειξε ότι το 43% των γυναικών που κάνουν τζόγκινγκ παρενοχλείται «συχνά» ή «πάντα». Ετησίως, μετακινούνται εκατομμύρια άνθρωποι σε όλο τον πλανήτη προκειμένου να σταθούν στην αφετηρία του αγωνίσματος των 42.195 μέτρων, είτε πρόκειται για τον Μαραθώνιο του Κιλιμάντζαρο είτε της Βοστώνης. Έτσι θα συμβεί και στην Αθήνα,

βεβαίως, όπου την Κυριακή 10 Νοεμβρίου θα πραγματοποιηθεί ο Αυθεντικός Μαραθώνιος. Στους χιλιάδες δρομείς που θα βρεθούν στον Μαραθώνα εκείνο το κυριακάτικο πρωινό, θα βρίσκονται και 284 δρομείς της «σχεδίας». Τόσοι είναι οι φίλοι που έχουν δηλώσει συμμετοχή και θα τρέξουν με το αναμνηστικό μπλουζάκι του ελληνικού περιοδικού δρόμου. Πρόκειται για ρεκόρ συμμετοχών για την «ομάδα ειδικών αποστολών» της «σχεδίας», που φέτος συμπληρώνει 12 χρόνια ζωής.

Ακόμη, μέσα από την ιστορία μιας μικρής αγγελίας, μαθαίνουμε να φτιάχνουμε ψηφιδωτά. Ο Χρήστος Αλεφάντης, στα «Λόγια της πλήρης», περιγράφει τη διαδρομή μιας ζαργάνας με το τιμόνι στο χέρι, ενώ οι Δημήτρης Αναγνώστου και Μαίρη Μανέλη διηγούνται την κοινή του πορεία από τις αθηναϊκές σχολές χορού ως τη Νάξο. Οι φακοί του Κωστή Μπακόπουλου και του Χρήστου Παπαχρήστου καταγράφουν απογευματινά και πρωινά στιγμιότυπα της πόλης. Κλείνουμε τραπέζι σε ένα μαγέΡΙκο της Καλλιθέας που ξαναπήρε ζωή από μία οικογένεια που έφερε στην πρωτεύουσα γεύσεις και μυρωδιές της Ευρυτανίας, ενώ δοκιμάζουμε βαρένικι από μία Ουκρανή που εγκατέλειψε τη Λβιβ με σκοπό να μαζέψει χρήματα για να σπουδάσει δημοσιογραφία στον τόπο της. Ένα όνειρο που έμελλε, τελικά, να πραγματοποιήσει στην Ελλάδα. Παράλληλα, κάνουμε νέες εγγραφές στο «Ημερολόγιο» της «σχεδίας».

Αυτά και άλλα πολλά. Στο τεύχος #75 της «σχεδίας» (Νοέμβριος 2019), που κυκλοφορεί στους δρόμους της πόλης από την Τετάρτη 30 Οκτωβρίου 2019.

Υπενθυμίζεται ότι η «σχεδία», όπως συμβαίνει με όλα τα περιοδικά δρόμου του πλανήτη, δεν πωλείται στα συνήθη σημεία διάθεσης Τύπου (περίπτερα κ.λπ.). Πωλείται αποκλειστικά και μόνο στους δρόμους της πόλης από διαπιστευμένους πωλητές. Οι πωλητές αυτοί προέρχονται από ευάλωτες πληθυσμιακές ομάδες: Άστεγοι, άνεργοι και γενικώς άνθρωποι που αποδεδειγμένα ζουν κάτω από το όριο της φτώχειας. Είναι άνθρωποι που βιώνουν με τον πιο σκληρό τρόπο τις συνέπειες της οικονομικής και κοινωνικής κρίσης που μαστίζει την ελληνική γη. Από την τιμή πώλησης του περιοδικού (4,00€), το 62,5% (δηλαδή τα 2,50€) αφορούν απευθείας τον ίδιο τον πωλητή, εκ των οποίων τα 1,52€ ως απευθείας καθαρό έσοδο.

«Πάνω από 100 εφημερίδες δρόμου, 34 χώρες, 5 ήπειροι, 24 γλώσσες, 9.300 άστεγοι πωλητές κάθε μέρα, 21.000 άστεγοι πωλητές κάθε χρόνο, 2.000 εθελοντές, 5.000.000 αναγνώστες, 20.000.000 πωλήσεις για το 2017, που σημαίνει 2.300.000€ έσοδα μηνιαίως και 27.000.000€ ετησίως έσοδα για τους πωλητές παγκοσμίως και, συνάμα, 1 φωνή ενωμένη ενάντια στη φτώχεια» είναι το σύνθημα του Διεθνούς Δικτύου Εφημερίδων του Δρόμου (International Network of Street Papers – INSP, www.insp.ngo).

ΥΓ.: Να θυμάστε, επίσης, ότι οι πωλητές της «σχεδίας» δίνουν και απόδειξη. Σας παρακαλούμε θερμώς να μην ξεχνάτε να την παίρνετε!